

Στην ειδική αρθρογραφία αναλύονται σκέψεις σαν αυτές που εκφράζει με πρόσφατες δηλώσεις του ο κ. Romano Protti ότι, δηλαδή, αν καταρρεύσει το ελληνικό προπύργιο στο κάστρο της ζώνης του ευρώ θα συμπαρασύρει μαζί του και το κοινό νόμισμα.

Αν αυτή η εκτίμηση είναι λογικοφανής, αυτό οφείλεται κυρίως σε λόγους πολιτικούς κι όχι οικονομικούς, αφού τόσα χρόνια, ούτε επιδιώχθηκε ούτε επιτεύχθηκε άμβλυνση των ανισορροπιών μεταξύ των μελών της ζώνης του ευρώ.

Τα πράγματα, σε καιρό κρίσης, γίνονται ακόμα χειρότερα όταν για τον φόβο του πληθωρισμού δεν «κόβεται» νέο χρήμα. Ανεξάρτητα αν αληθεύει ή όχι η παραπάνω πρόταση, γεγονός είναι ότι η πολιτική ρευστότητα στην Ελλάδα δημιουργεί αναστάτωση στους συνταξιούχους Γερμανούς που έχουν σταθερά εισοδήματα, ψηφίζουνε την κ. Μέρκελ κι απεχθάνονται την αβεβαιότητα και τον πληθωρισμό.

Από την άλλη πλευρά, εμείς οι Έλληνες, δεν έχουμε ακόμα συνειδητοποιήσει ότι το πάρτι με τα δανεικά και τις επιδοτήσεις έχει φτάσει στο τέλος του. Ανεξάρτητα αν [“όλοι μαζί τα φάγαμε”](#) ή όχι, η ανάγκη πρωτογενών πλεονασμάτων είναι μια υπογεγραμμένη επιταγή, πληρωτέα στο άμεσο μέλλον και δεν μπορεί πλέον να αθετηθεί.

Η ιστορία της απόφασης για την προσφυγή στο Δ.Ν.Τ. μπορεί ίσως να γίνει σενάριο ταινίας με οικονομικούς δολοφόνους και οργιώδεις εξαίψεις σημαινόντων αξιωματούχων. Ίσως και όχι. Είναι όμως τετελεσμένο γεγονός το περιβόητο Μνημόνιο. Είναι επίσης γεγονός ότι το Μνημόνιο ήταν από την αρχή ειδικώς κι ότι, όταν ο κ. Βενιζέλος, ως υπουργός της κυβέρνησης του κ. Παπαδήμου, ανέλαβε να το επαναδιαπραγματευτεί, τα πράγματα έγιναν ακόμα χειρότερα. Η αδυσώπητη αλήθεια είναι ότι στον πυρήνα του Μνημονίου βρίσκεται το δόγμα του οικονομολόγου Milton Friedman, ο οποίος υπήρξε ο πατέρας του νεοφιλελευθερισμού. Πηγάζει μεγάλη κοινωνική αδικία από αυτό το Μνημόνιο και γι' αυτό η πολιτική που επιτάσσει, καταψηφίστηκε στις πρόσφατες εκλογές. Μαζί καταψηφίστηκαν και οι, επιεικώς απαράδεκτοι, ιθαγενείς κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι του Μνημονίου.

Όμως ο δρόμος για την επαναδιαπραγμάτευση του Μνημονίου, που απαιτήσε με την ψήφο του ο ελληνικός λαός, προϋποθέτει ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς είτε αυτό γίνει εντός της ζώνης του ευρώ είτε γίνει με επιστροφή σε εθνικό νόμισμα. Αυτός ο αναπόφευκτος βίαιος ισοσκελισμός μπορεί να γίνει δικαιότερος μόνο με (α) την πάταξη της διασπάθισης των δημόσιων πόρων και (β) τον περιορισμό της αισχροκέρδιας, της εισφοροδιαφυγής, της φοροδιαφυγής και της φοροκλοπής. Με άλλα λόγια, ο ισοσκελισμός αυτός μπορεί να γίνει δικαιότερος μόνο με την αναστήλωση του κράτους και την προσήλωση στο στόχο της ανασυγκρότησης της διαλυμένης παραγωγικής βάσης της χώρας.

Εν τω μεταξύ, πράγματι, η επίκληση αρχών της διεθνούς έννομης τάξης θα επέτρεπε (α) την κήρυξη της χώρας σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης που θα επέτρεπε μια προσωρινή παύση πληρωμών και (β) τη σύσταση [επιτροπής λογιστικού ελέγχου](#).

Επειδή ορισμένοι έχουν πλουτίσει αδικαιολόγητα, επιβάλλεται η θεσμοθέτηση και ενεργοποίηση ανεξάρτητων αρχών που θα εντοπίσουν τον αποθησαυρισμένο άνομο πλούτο του οποίου τα περισσότερα ίχνη έχουν καταγραφεί στα αρχεία των εμπορικών τραπεζών και της -άγνωστων ιδιωτικών συμφερόντων- Τράπεζας της Ελλάδας

Για όλα αυτά δε χρειάζεται να δώσει καμιά τεχνογνωσία η περιώνυμη ομάδα κρούσης της Τρόικας. Τεχνογνωσία και στελέχη υπάρχουν και στα ελληνικά πανεπιστήμια και στην ελληνική δημόσια διοίκηση.

Acropolis Adieu... του Αλέξανδρου Κατσανεβάκη

Συντάχθηκε απο τον/την Αλέξανδρος Ι. Κατσανεβάκης

Δευτέρα, 14 Μάιος 2012 23:40 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 14 Μάιος 2012 23:53

Αρκεί οι εταίροι μας, αντί να μας κουνάνε απειλητικά το δάχτυλο, να μοιράζονταν μαζί μας τα στοιχεία που έχουν στη διάθεσή τους σχετικά με την καταλήστευση του δημόσιου πλούτου της χώρας μας, αρχίζοντας, ίσως, από τον φάκελο της “Siemens”.

Αρκεί οι εταίροι μας, αντί να μας σιγοτραγουδούν το **“Acropolis Adieu”**, προσποιούμενοι ταυτόχρονα τους αλληλέγγυους, να εξέταζαν γιατί επέτρεψαν σε ευρωπαϊκούς θεσμούς, όπως η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, να συνεργήσουν στην κερδοσκοπία εις βάρος των ελληνικών ομολόγων.

Αυτά όμως φαίνεται ότι κανείς δε θέλει ούτε να τα ζητήσει, ούτε να τα πράξει. Και είναι πραγματικά εξοργιστικό, άνθρωποι που στη συλλογική μας συνείδηση είναι ένοχοι βαριάς αμέλειας κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους ή ακόμα και συνένοχοι παράνομου πλουτισμού, να επιμένουν να διεκδικούν την ψήφο μας.

Αυτά θα χρειαζόταν να επικοινωνήσει κανείς στον ελληνικό λαό, αντί να αναζητεί ατάκες για τους Δαναούς και τα δώρα που φέρνουν ή δεν φέρνουν και να ξαμολάει στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, πολιτικά στελέχη και αρτηριοσκληρωτικούς πολιτευτές για να τρομοκρατούν αυτούς που σκέφτονται σοβαρά να ψηφίσουν για πρώτη φορά στη ζωή τους “αριστερά” και να μας θυμίζουν κάποιες από τις όψεις της ανίατης ανωριμότητας αυτής της αριστεράς.

Απόψε θα είμαστε όλοι ντυμένοι στα κόκκινα εξαιτίας του χθεσινού θριάμβου της ομάδας μπάσκετ του Ολυμπιακού στην Κωνσταντινούπολη. Τις επόμενες ημέρες, τι χρώμα ρούχα θα φορέσουμε άραγε;

Acropolis Adieu... του Αλέξανδρου Κατσανεβάκη

Συντάχθηκε απο τον/την Αλέξανδρος Ι. Κατσανεβάκης

Δευτέρα, 14 Μάιος 2012 23:40 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 14 Μάιος 2012 23:53

Αλέξανδρος Ι. Κατσανεβάκης